

Obořil se syn na otce: Mně to přináleží,
já mosím jíť mezi lidi, tebe tu čert drží.

O tebe už svět nestojí, jsi bílý jako květ,
jak by tě čert v pekle pražil a mlýn s tebú vymet.

Hledaj mně spovědníčka, má malženko milá,
už se mi to přibližuje poslední hodina.

Na první pondělek ráno s tebú se rozlúčím,
duši Bohu, statek tobě všecko v moc poručím.

Když už bylo na osmý deň po pohřebě vyšlo,
v bílém rúchu pacholátko k tomu synu přišlo.

Vzalo ho za pravú ruku, octlo se s ním v bráně:

Cos to činil svému Otci? Půjdeš se mnú dále.¹⁾

To jsú děti, jenžto někdy rodiče hněvali;
aj, jak ptáci prostřed v pekle oči jim klubají!

Prosím tebe, pacholátko, vyved mne z tej hory,
pták mně chce vyklubať oči, ujděme pryč radši.

A na pravej straně viděl snop na snopě státi,
na levici devět ženců, a to byly smrti.

Měly tě srpy zubaté a jedna z nich kosu:
Na tebe, pyšný mládenče, na tebe ju nesu.

Podetnu tvú krásnú mladosť, měl's byť dosti starý,
ale ses otci posmíval, hodím tě na máry.²⁾

¹⁾ Hrne se tam mnoho pyšných, pýcha čeká na ně.

²⁾ Legenda tato vidí se býti z počtu oněch písni, jež
písničkáři listy běhlými po vlasti naší rozšírují.
Písni takové napotom z úst do úst přecházejíce
proměnám mnohým podléhají a drsnost obyčej-

nou tytýž ztrácejí. Z nesčíslného mnozství takového klademe zde jedinou legendu tuto jako na ukázku, ovšem v takovéto již proměně. Povahu takovou nese poněkud i legenda o smrti hore č. 10. jakož i doleji písni č. 44. 49. 53. 60. 62. 67. 69. 70. 72. 80. 82.

38. BEZESNOST JEŽÍŠKOVA

98.

Náp. č. 10. [32.]

Od Kyjova

U kostela na kopečku,
na zeleném na trávníčku
kolébala Panna čistá,
kolébala Pána Krista.¹⁾

Nynej, nynej, synu milý,
trpíš muka pro křesťany.
Matičko, nemožu spáti,
ani se sníčka dobrati.²⁾

Hospodáři nastávajú,
ve svátek hnůj³⁾ vozívajú.
To mě bolí, to mě sadá,
to všecko do mých ran padá.

U kostela na kopečku,
na zeleném na trávníčku
kolébala Panna čistá,
kolébala Pána Krista.

Nynej, nynej, synu milý,
trpíš muka pro křesťany.
Matičko, nemožu spáti,
ani se sníčka dobrati.

Včil mládenci nastávajú,
do mší svatých v karty hrajú.
To mě bolí, to mě sadá,
to všecko do mých ran padá.⁴⁾

U kostela na kopečku,
na zeleném na trávníčku
kolébala Panna čistá,
kolébala Pána Krista.

Nynej, nynej, synu milý,
trpíš muka pro křesťany.
Matičko, nemožu spáti,
ani se sníčka dobrati.

Hospodyně nastávajú,
ve mší svatú pekávajú;⁵⁾
to mě bolí, to mě sadá,
to všecko do mých ran padá.

U kostela na kopečku,
na zeleném na trávníčku
kolébala Panna čistá,
kolébala Pána Krista.

Nynej, nynej, synu milý,
trpíš muka pro křesťany.
Matičko, nemožu spáti,
ani se sníčka dobrati.

Včil panenky nastávajú,
do mší svatých víny vijú;⁶⁾
to mě bolí, to mě sadá,
to všecko do mých ran padá.

U kostela na kopečku,
na zeleném na trávníčku
kolébala Panna čistá,
kolébala Pána Krista.

Nynej, nynej, synu milý,
trpíš viny pro křesťany.
Matičko, nemožu spáti,
ani se sníčka dobrati.

Včilej děti nastávajú,
Otčenáše zaspávajú;
to mě bolí, to mě sadá,
to všecko do mých ran padá.